

Högsäsong stundar för bröllop, examen och konfirmation, tillfällen som ger anledning att besöka en guldsmed. Följaktligen är det en strid ström av besökare i guldsmedsbutiken i centrala Jönköping denna dag. Dörrklockan pinglar i ett. Många kunder vill ha smakråd och samtalen kan bli långa.

– Om jag inte varit så bra på att läsa på läppar hade det nog inte fungerat, säger Eva Blomquist, 57, som driver butiken tillsammans med maken Björn.

TEXT: ULRIKA NILSSON FOTO: JAN-ERIK EJENSTAM

Blick för äkta vara

Eva Blomquist avslöjar värdet på smycken och stenar

EVA ÄR GEMMOLOG, ädelstensexpert, och har en brittisk examen. Det finns inte många med den specialiteten, så Evas kunskaper är efterfrågade. Hon är ofta på resande fot och är en flitig föredrags-hållare på olika föreningar runt om i södra Sverige.

Hon märker att intresset för ädelstenar och gamla smycken växer, ”Antikrundan-effekten” som hon kallar den efter tv-programmet där experter reser runt i olika städer och värderar antikviteter av alla de slag.

– Programmet skapar intresse för gamla saker, arvegods och auktionsfynd. Det är många som har smycken hemma i byråldorna och som vill veta mer om vad det är för stenar och uppgifter om tillverkning och värde, berättar hon.

Värdet är också viktigt ur försäkrings-synpunkt eller när ett dödsbo ska delas upp.

Eva värderar aldrig över disk, utan smyckena eller stenarna måste lämnas in för en noggrann granskning.

– En del blir irriterade över att de får vänta några dagar på besked, men en professionell värdering kan inte göras på några minuter. Imitationer kan vara väldigt skickligt gjorda.

Långa arbetsdagar

I ett rum innanför butiken finns en verkstad där Björn Blomquist, som är guldsmed, tillverkar smycken efter kundernas önskemål.

Paret tillbringar många timmar i butiken varje dag.

Redan vid 9-tiden brukar de vara på plats för att öppna klockan 10. Sedan är det öppet till klockan 18.

När sista kunden gått har de ofta en hel del att göra och det är sällan de kommer hem före 19. Söndagar har de stängt.

Evas kunskaper om stenar kompletterar Björns skicklighet i smide och de bollar idéer fram och tillbaka.

Trots de långa dagarna i butiken hinner Eva Blomquist dessutom med en mängd andra uppdrag. Hon är ordförande i Hørselskadades förening i Jönköping och vice ordförande i distriktet.

Hon sitter också med i kommunens brukarråd och i en referensgrupp inom hörselvården.

Dessutom föreläser hon regelbundet om HRF på hörselvårdens rehabiliteringskurser.

Ställer upp

När lokala media rapporterar om nya regler inom hörselvården, så ställer Eva alltid upp och berättar hur det är att leva och arbeta med en hörselskada. Hon har haft såväl Jönköpings-Posten som TV4 på besök i butiken.

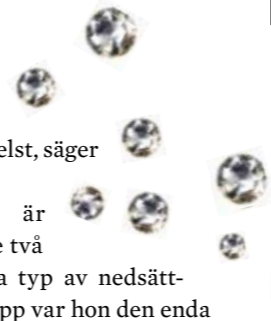
forts. _____

”Jag brukar alltid säga ja när de ringer och vill ha med mig i någonting.”

More is more. Eva visar armband i pigga färger för en kund. Smycken är en viktig modedetalj och i år ska de helst vara stora och tunga. Mycket silver och gärna olika stilar och färger i en blandning.

Eva var också med när Auris skrev om Jönköpingsföreningen för fyra år sedan, då den utmärkte sig med att ha en ovanligt ung styrelse – medelåldern låg på 51 år. Hon berättar att arbetet med att få med yrkesverksamma på förtroendeposter fortfarande är prioriterat.

– Det är klart att det kan vara svårt att engagera sig när man är mitt i livet, med familj och karriär som tar tid. Genom att fördela uppgifterna och ha kul tillsam-

mans, så behöver förtroendeuppgiften inte bli betungande. Jag tycker man ska lyfta fram att det är stimulerande att vara med och påverka i stället för att bara prata om hur jobbigt det är. Man lär sig mycket och får lära känna trevliga och intressanta människor.

Avkoppling

Hon brukar inte själv vara svårövertalad och blir bara mer och mer engagerad för varje år som går.

– Jag brukar alltid säga ”ja” när de ringer och vill ha med mig i någonting, säger hon och skrattar.

Det sa hon bland annat när hon fick en förfrågan från Zonta International, ett internationellt nätverk för yrkesverksamma kvinnor.

Det höga tempot och arbetsbördan kan ha sitt pris. Ibland har Eva så svår tinnitus att hon inte kan sova.

– Det är en signal om att jag måste ta det lite lugnt och vila.

En sjukgymnast har lärt Eva hur hon ska göra för att koppla av.

– Jag har gått hos henne under ganska lång tid och det har gett resultat, för nu kan jag i princip sätta mig ner och bli totalt

avslappnad när som helst, säger hon.

Evas hörselskada är medfödd och en av de två döttrarna har samma typ av nedsättning. När Eva växte upp var hon den enda i familjen som hörde dåligt. I Aneby, mellan Tranås och Eksjö, där familjen bodde, fanns inte heller någon annan hörselskadad, så Eva gick i en vanlig skola.

– Då var min faster ett stort stöd. Hon är gravt hörselskadad och under min uppväxt var hon ofta hemma hos oss. Hon var alltid glad och rolig. Hon var inte typen som satt tyst i ett hörn för att hon inte hörde, utan hon ställde en stor anläggning mitt på bordet som alla skulle prata i så att hon skulle hänga med i diskussionerna. Genom henne fick mina föräldrar kunskap om hörselskador och hur de skulle hjälpa mig.

Jobbade på sjukhus

Fastern arbetade hela sitt liv på hörselområdet i Stockholm och vid 83 års ålder är hon fortfarande en inspirationskälla för Eva.

Förhållningssättet till funktionshindret är medvetet men avspänt:

– Jag är Eva och hörselskadan är en kompis. Jag lever det livet jag vill utan att låta mig hindras.

Som ung bestämde sig Eva Blomquist för att bli narkosköterska. Hon tog sin examen på Södersjukhuset i Stockholm och fick sedan jobb på lasarettet i Jönköping, där hon arbetade i flera år.

– Det var svårt med munskydden – de hindrade mig ju från att avläsa. Jag förstår inte hur jag klarade vissa situationer, men man var ung och energisk. På den tiden var det inte heller helt okej att vara hörselskadad, det var något man helst ville dölja. Under fyra års utbildning var det till exempel aldrig någon som märkte att jag hörde dåligt.

Sadlade om

När hon träffade Björn hade han redan butiken i Jönköping. Efterhand kom Eva att arbeta mer och mer där. Till slut sa hon upp sig från sjukhuset.

– Hörseln spelade nog en viss roll. Jag kände allt oftare att ”det här funkar inte”. Det var dålig ljudmiljö och väldigt lite förståelse för hörselanpassningar.

Men att ”bara” stå i butik och ta emot

kunder och putsa glasdysorna lockade inte Eva. Hon ville tillföra något mer och det var så hon fick idén att utbilda sig till gemmolog.

Utbildningen finns i London, men Eva kunde tentera av i Stockholm och år 2000 fick hon sitt diplom.

När hon nu åker runt och ger föredrag på olika håll i landet har hon med en portabel slinga, så att hon kan höra vad åhörarna säger.

– Att vara ute och berätta om ädelstenar är det roligaste med jobbet. Alla brukar vara intresserade och vilja veta mer.

Lär sig tecken

En höjdpunkt i yrkeslivet var när hon besökte världens största ädelstenmässa i Tucson, Arizona.

– Helt makalöst, varenda hotell var fullt av ädelstenar, sammanfattar hon.

Under några år var hon engagerad i Sveriges Gemmologiska Riksförening, men det blev komplicerat då mötena ofta skedde i halvdunkel – ädelstenar framträder nämligen bäst i mörker – och då kan inte Eva avläsa vad som sägs.

På senare år har hon lärt sig tecken som

stöd, tss, något hon tycker är berikande.

– Det vill jag verkligen rekommendera. Vi har många kunder som är döva och de uppskattar att jag kan teckna. Jag har också god kontakt med dövföreningen.

TSS-kurserna har hon delvis gått i hörselvårdens regi.

Hon tycker över lag att hon fått bra hjälp och stöd för sin hörselskada. Som arbets hjälpmedel har hon bland annat fått en starkare signal till dörrklockan i butiken. Den signalerar nu ettrigt och Eva måste göra ett uppehåll i intervjun för att ta hand om några kunder.

Modevisning

Hon visar runt bland de nyinkomna smyckena.

I vår ska det vara många och gärna tunga smycken runt hals och armar.

Olika stilar och färger kan med fördel blandas. En del kunder har sett butikens smycken på en modevisning som hölls i staden kvällen innan.

– Smycken är mycket mer modebetonade numera, säger hon.

En äkta diamant blir dock aldrig omodern. Dess värde står sig genom generationerna. ●

Ålder: 57

Bor: I ett gammalt hus i centrala Jönköping.

Sysselsättning: Gemmolog, ädelstens-expert. Tidigare narkosköterska. Ordförande i HRF Jönköping och vice ordförande i distriktsstyrelsen.

Familj: Maken Björn, guldsmed, och två vuxna döttrar.

Intressen: Föreningsliv (HRF, Zonta). Målar gärna i akvarell, olja eller akryl om hon har tid.

Övrigt: Eva och Björn skapar varje år ett smycke till Jönköpings lucia och tärnor. De gör även doktorsringar till högskolan och kommunsmycken som Björn designat.